

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 14 0 U 005074 22 Uvp
Banjaluka, 16.01.2024. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sačinjenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Ljiljane Bošnjak Glizijan, kao članova vijeća, uz učešće Ane Matić, kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi G.R. i G.R. iz S. (u daljem tekstu: tužioc), protiv akta broj ... od 20.04.2021. godine, tužene Uprave..., u predmetu ispravke greške u katastru nepokretnosti, odlučujući o zahtjevu tužioca G.R. za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Istočnom Sarajevu broj 14 0 U 005074 21 U od 24.12.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 16.01.2024. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom je odbijena tužba podnesena protiv uvodno označenog osporenog akta, kojim je odbijena žalba tužilaca izjavljena protiv rješenja Područne jedinica S. broj ... od 02.12.2020. godine. Tim prvostepenim rješenjem se dozvoljava upis promjene u „A“ i „A1“ listu lista nepokretnosti broj 49 k.o. M., koja se odnosi na oznaku način korišćenja i površinu, tako da se u „A“ listu umjesto parcele broj 172 potes „B.“ broj zgrade 1, stambeni objekat u površini od 47 m², njiva 6. klase u površini od 8083 m² i dvorište u površini od 1000 m² (ukupna površina 9130 m²), upisuje parcela broj 172 potes „B.“ broj zgrade 1, ruševina, površine 55 m², njiva 6. klase u površini od 8075 m² i dvorište u površini od 1000 m² (ukupna površina 9130 m²) i u „A1“ listu umjesto poduloška 1, broj parcele 172, broj zgrade 1, stambeni objekat (objekat sa odobrenjem za građenje), godina izgradnje 1972., spratnost PR, površina 47 m² upisuje broj poduloška 1, broj parcele 172, broj zgrade 1, ruševina (objekat sa odobrenjem za građenje), godina izgradnje 1972., spratnost PR, površina 55 m².

Odbijanje tužbe se obrazlaže razlozima da je zakonito postupila tužena kada je ostavila na snazi rješenje prvostepenog organa od 02.12.2020. godine, jer je za svoju odluku dala valjane razloge, zasnovane na pravilnoj primjeni materijalnog prava. Sud je naveo da je predmetni upravni postupak iniciran zahtjevom tužioca G.R. podnesenim 18.10.2019. godine kojim je zatražena ispravku greške u novoosnovanom katastru nepokretnosti koja je učinjena u postupku izlaganja, vezano za površinu i spratnost stambenog objekta koji se nalazi na k.č. broj 172 upisanoj u list nepokretnosti broj 49 k.o. M. (gdje je upisana površina 47 m², a ne 55 m² koliko stvarno iznosi), o kojem zahtjevu je nakon provedenog postupka i izvršenog uviđaja na licu mjesa odlučeno na način da je izmijenjena površina, ali i način korišćenja, jer je utvrđeno da je objekat koji ima površinu 55 m² u naravi ruševina, u kom pravcu je donešeno prvostepeno rješenje koje je tužena ocijenila zakonitim. Sud nije doveo u pitanje navod tužbe da je greška učinjena rješenjem Komisije za izlaganje Područne jedinice S. od 29.12.2015. godine, koje je

tužena poništila aktom od 10.05.2016. godine, naloživši donošenje novog rješenja, jer se žalbom ukazalo na to da površina i spratnost stambenog objekta koji se nalazi na k.č. br. 172 nije pravilno utvrđena, kao ni navod tužbe da Komisija za izlaganje nije ponovila postupak i donijela novo rješenje, ali je ukazao da to nije od značaja u predmetnoj upravnoj stvari. Ovo iz razloga što je u međuvremenu rješenjem tužene broj ... od 27.04.2016. godine, objavljenom u „Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 39/16 dana 18.05.2016. godine, stupio na snagu katastar nepokretnosti za k.o. M. od kojeg datuma se promjene u ovoj javnoj evidenciji, uključujući ispravke greške, vrše kroz postupak održavanja katastra nepokretnosti, što je u nadležnosti Područne jedinice S. shodno odredbama člana 11. stav 3. tačka a) i 140. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 6/12, 110/16 i 62/18 - u daljem tekstu: Zakon). Podržan je stav tužene da je prvostepeni organ, postupajući po zahtjevu tužilačke strane, dana 11.06.2020. godine izvršio uvid na licu mjesta i utvrdio da je površina objekta 55 m² (dimenzije temelja), ali da je isti porušen, o čemu je sačinjen prijavni list „A“ u kojem je konstatovano da na terenu postoji ruševina površine 55 m², što je prvostepenom organu bio osnov da ispravi grešku u listu nepokretnosti broj 49 k.o. M. i upiše stvarno stanje u pogledu površine i načina korišćenja objekta, što je u skladu sa odredbama člana 56. stav 1. Zakona i 18. stav 2. Pravilnika o načinu osnivanja i održavanja katastra nepokretnosti Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 11/14, 25/14 i 31/15). Ocijenjeno je neosnovanim pozivanje tužilačke strane na odredbe člana 84. i 89a. Zakona, uz stav suda da se iste odnose na postupak izlaganja na javni uvid podataka o nepokretnostima, kojem postupku je konačni cilj da utvrđeno stanje upisa u novoosnovanom katastru nepokretnosti odgovara stvarnom stanju, a što je kroz predmetni postupak i ostvareno.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje (u daljem tekstu: zahtjev) koji je podnio tužilac G.R. isti osporava zakonitost te presude zbog povrede propisa o postupku i povrede zakona. Ne spori da je podnio zahtjev za ispravku greške u katastru nepokretnosti kako ga je savjetovala pravnica u Područnoj jedinici S., a na što se odlučio kada je izvadio „kopiju katastra“ i vidio da je sadržaj nepokretnosti utvrđen po privremenom rješenju Komisije za izlaganje koje je poništeno u žalbenom postupku i naloženo je donošenje novog rješenja koje nikad nije doneseno. Zbog navedenog smatra da je nezakonito postupanje tužene koja je „ukinula“ Komisiju za izlaganje prije nego što je okončan žalbeni postupak, a potom podržala stav Područne jedinice S. da je ona nadležna da vrši ispravke i propuste učinjene prilikom uspostave katastra nepokretnosti, koji po stavu tužioca nije ni mogao stupiti na snagu prije nego što se postupak izlaganja u cijelosti ne okonča. Takođe smatra pogrešnim stav tužene da je Područna jedinica S. pravilno provela postupak ispravke greške koji se sveo na uspostavu sadašnjeg stanja prema stanju na terenu, ne uvažavajući okolnost da je kuća u ratu porušena i da je nije uspio obnoviti, iz čega je jasno da je Područna jedinica S. u ovom postupku samovoljno ukinula podatke iz grunta i katastra ne vodeći računa o tome šta je bilo na mjestu spornog objekta i zbog čega je sada nastala ruševina. Dodaje da je za sve ostale kuće u selu, u postupku izlaganja primijenjena odredba člana 89a. Zakona i da su za sve u skraćenom upravnom postupku prepisani podaci iz grunta i katastra, a da su koliko je njemu poznato, samo on i brat pozvani na izlaganje i samo je na njih primijenjena odredba člana 56. Zakona i upisano je stanje kakvo je na terenu. Konačno moli Vrhovni sud da analizira stanje spisa i utvrdi da li je postupanje tužene zasnovano na zakonu, jer on u svoje ime i ime brata G.R. koji je trenutno bolestan, smatra da nije.

Tužena u odgovoru na zahtjev navodi da ostaje kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, pobijanu presudu, odgovor na zahtjev i spise predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj

109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), odlučeno je kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba podnesena protiv osporenog akta tužene od 20.04.2021. godine, uz iznošenje valjanih i argumentovanih razloga od strane nižestepenog suda koje u cjelini podržava i ovaj Vrhovni sud.

Ispravno tužena i sud ukazuju da je u predmetnoj upravnoj stvari odlučujuća okolnost to što je za k.o. M. stupio na snagu katastar nepokretnosti čije je osnivanje potvrđeno rješenjem tužene broj ... od 27.04.2016. godine, objavljenom u „Službenom glasniku Republike Srpske“ broj 39/16 dana 18.05.2016. godine, od kojeg datuma se sve utvrđene greške, nedostaci i propusti u podacima o nepokretnostima otklanjavaju kroz postupak održavanja nepokretnosti, jer tako propisuje odredba člana 140. Zakona, a za što je isključivo nadležna Područna jedinica tužene u smislu odredbe člana 11. stav 3. tačka a) Zakona.

Takođe ispravno tužena i sud ukazuju da je predmetni upravni postupak ispravke greške u katastru nepokretnostiinicirao tužilac G.R. zahtjevom podnesenim dana 18.10.2019. godine, navodeći da podaci o stambenom objektu izgrađenom na k.č. br. 172 vezani za površinu i spratnost nisu ispravno utvrđeni, a o kojem zahtjevu je prvostepeni organ pravilno odlučio na način da je dana 11.06.2020. godine izvršio uviđaj na licu mjesta, utvrdio stvarnu površinu objekta (55 m², a ne 47 m² kako je uneseno), ali i okolnost da je isti ruševina, nakon čega je donio rješenje kojim je grešku ispravio upisujući u list nepokretnosti broj 49 k.o. M. stvarno stanje istih, što jeste osnovni smisao i cilj novoosnovane javne evidencije.

Bez uticaja je navod zahtjeva da katastar nepokretnosti za k.o. M. nije mogao stupiti na snagu prije nego što Komisija za izlaganje ponovi svoj postupak u skladu sa uputama iz drugostepenog rješenja tužene od 10.05.2016. godine, obzirom da su žalbeni navodi tužilaca iz postupka izlaganja istovjetni navodima iz zahtjeva za ispravku greške, a isključivo su vezani za objekat koji se nalazi na parceli broj 172 čije je stvarno stanje, površina i način korišćenja (55 m² ruševina) ispravno uneseno u novoosnovani katastar nepokretnosti u okviru predmetnog upravnog postupka.

Iz iznijetih razloga, po ocjeni ovog suda, pobijanom presudom nisu ostvareni razlozi nezakonitosti predviđeni odredbom člana 35. stav 2. ZUS, pa se zahtjev tužioca G.R. za vanredno preispitivanje iste odbija kao neosnovan, shodno odredbi člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Ana Matić

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost отправка ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić